

[Arentoft.]

er der dog et par detaljer, som jeg godt lige vil kommentere.

Hr. Kampmann var inde på en form for fondsdannelse, og det kan jeg da sige på forhånd, at det er vi ikke tilhængere af. Jeg ved ikke, om det er, ligesom begrebet fondsdannelser er ved at blive noget af en tvangstauke hos socialdemokratiet.

Endvidere var hr. Kampmann inde på at belægge nye biler med en afgift i første led, så at denne afgift skulle forfalde ved skrotning. Vi er ikke tilhængere af indførelse af nye afgifter, men man kunne måske uden at gå i detaljer tænke sig, at i det øjeblik en bil afmeldes, så kunne man ved hjælp af edb-systemer holde styr på afmeldte biler og sikre sig, at man får melding om, hvor de er blevet af, således at de ikke står hos ophuggerne i lange tider. Det kan man få via edb-maskinerne — de glemmer nemlig ikke noget — så man kan få sendt rykkere ud og f. eks. spørge, hvad der blev af den bil, der blev afmeldt for 2 måneder siden, er den ophugget, eller er den gået til skrotning, eller hvad er der sket med den? Men det er sådanne detaljer, som vi kan drøfte, efterhånden som vi kommer længere hen.

Fru Lone Dybkjær var inde på begrebet skat på råvarer. Uden at ville risikere at blive betragtet som kætter vil jeg da godt sige, at jeg ikke er helt afvisende over for, at man måske kunne overveje noget sådant, men så skulle til gengæld genanvendte eller genfremstillede råvarer være helt fritaget for noget som helst af nogen art. Det ville animere til at bruge genanvendte stoffer.

Både miljøministeren og hr. Lembourn var inde på denne store ophobning af papir, som finder sted i øjeblikket. Så vidt jeg har forstået på papirindustriens folk, er det ikke et kapacitetsspørgsmål, altså at man ikke kan bearbejde alt det papir, men det er et spørgsmål om kapital til investering i de store lagre, man har liggende. I den forbindelse kan jeg også lige nævne, at man fra papirindustriens side eksperimenterer med anvendelse af fibre i halm som råstof ved genfremstilling af papir.

Nu er hr. Fuglsang desværre ikke til stede, men han var jo ved at være helt lyrisk en overgang, da han talte om fjernelsen af stendiger på Møn osv., og jeg sad egentlig og glædede mig, fordi hr. Fuglsang har ordet i

sin magt, men jeg vil sige ligesom miljøministeren, at det lå lidt uden for redegørelsens område — og er heller ikke nævnt — at hr. Fuglsang red sin kæphest og skyndte sig at lange ud efter forsvaret og oven i købet få det med ind i en genbrugsdebat.

Hr. Lembourn var også inde på, at borgerne og virksomhederne skal interesseres, den frie markedsmekanisme skal fungere, og det, kan jeg sige, er vi helt enige med hr. Lembourn i.

Miljøministeren var inde på det, der har været nævnt om mælkeflasker og -kartoner. Det er fuldstændig rigtigt, at der var i sin tid denne diskussion om, at det ville fordyre at gå over til kartoner, og nu taler man om, at det vil fordyre at gå tilbage til mælkeflasker igen. Men det er jo netop denne diskussion, som miljøministeren også var inde på, om at pege på andre muligheder. Det var det, jeg var inde på i mit første indlæg, at ved at de ting, der er i gang, og de tanker, der er født, kommer til debat, skal der udvikles nye metoder og fødes nye tanker. Det er det begreb, som man efterhånden er gået over til at kalde for brainstorming, altså hvor man får tanker til at afføde nye tanker.

Men helt kort kan man resumere i, at det hele bliver nok et spørgsmål om kreativitet på hele dette område, og jeg vil da gerne slutte med at sige tak til miljøministeren, fordi han har fået sat noget i gang, som jeg tror bliver til gavn for hele samfundet.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg ved ikke, om jeg har misforstået miljøministeren, eller han har misforstået mig, men for mig er genanvendelse naturligvis ikke kun et spørgsmål om arbejdsløshed. Jeg mener bare, at når vi diskuterer spørgsmålet om genanvendelse og der også i redegørelsen er nævnt noget om arbejdsløshed, er vi nødt til at kigge på arbejdsløshed ud fra nogle andre vinkler end dem, vi er vant til, og det kan godt betyde, at vi skal til at bruge vores materialer på en anden måde, simpelt hen så vi sikrer en tilstrækkelig mængde arbejde, netop fordi jeg er bange for, at den situation, vi er inde i i dag, er et udtryk for teknologisk arbejdsløshed, at vi simpelt hen er kommet op på et stærkere ressourceforbrug, end vi egentlig kan bære, hvor vi simpelt hen ikke kan skaffe arbejde